

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 913/2024
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Сенић адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Србољуб Стефановић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1937/23 од 10.10.2023. године, у седници одржаној 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1937/23 од 10.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизији туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1937/23 од 10.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 10942/2020 од 31.03.2023. године, ставом првим изреке, утврђено је повлачење тужбе у делу којим је тражено утврђење постојања права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца кп .. уписане у у лн. .. К.О. ..., у корист туженог као власника повласног добра. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде за успостављену законску стварну службеност проласка далеководна на кп. ..., уписане у у лн. .. К.О. ..., у мерама и границама ближе наведеним у том ставу изреке, исплати износ од 19.755,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 31.03.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 92.830,00 динара по правноснажности пресуде, за случај доцње са припадајућом затезном каматом од дана извршности до исплате.

Виши суд у Лесковцу је, пресудом Гж 1937/23 од 10.10.2023. године, одбио као неосновану жалбу туженог и наведену првостепену пресуду потврдио у ставу другом и трећем изреке. (Очигледну погрешку у нумеричком навођењу броја под којим је донета првостепена пресуда, другостепени суд може отклонити у свако доба, применом члана 362. ЗПП, исправком другостепене пресуде у изреци.)

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебним ревизијама парничних странака, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Поводом тражене правне заштите услед конституисања законске стварне службености због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, досуђена је накнада тужиоцу на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука нижестепених судова о обавези туженог да тужиоцу исплати накнаду и о питању застарелости права на ту накнаду, донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, о правном основу предметног потраживања.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољено у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 04.12.2020. године, а вредност предмета спора је 19.755,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско правни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 28. став 1. Закона о парничном поступку, када је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом, меродавна вредност предмета, као вредност

предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. тог члана Закона, прописано је да се камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена и против одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, па је ревизија недозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић